DECEMBER // JANUÁR // FEBRUÁR 2020

FARSKÉ ČRIEPKY

SLOVENSKÁ
RÍMSKOKATOLÍCKA FARNOSŤ

KOSTOL SV. HENRICHA
A KUNIGUNDY

„Ak sú časy zlé, žime dobre a stanú sa dobrými."

(Aurelius Augustinus)

OBSAH

03 **Farské čriepky majú rok!**

05 **Detský katechizmus a prvé sväté prijímanie**

07 **Čo sme stihli, než začala druhá vlna**

09 **Veni Sancte**

11 **Výmena osvetlenia v našom kostole**

12 **Hľa, prichádza(m)**

13 **Si to ty, Pane?**

17 **5 mesiacov v kláštore vo Švajčiarsku**

19 **Detská omaľovánka**

20 **Oznamy**

Milí farníci, milí čitatelia,
ani skutočnosť, v akej zvláštnej dobe to práve žijeme, nám nezabránila v tom, aby sme pre Vás pripravili nové číslo Farských čriepok. A toto číslo má trošku oslavný nádych – Farské čriepky majú rok!

Preto som si na pár riadkoch dovolila trochu nostalgie, ale keďže sa práve nachádzame na začiatku adventného obdobia, na túto tému sa Vám prihovorí otec Zoltán. Ďalej tu nájdete články o tom, čo sa vo farnosti stihlo medzi dvoma vlnami pandémie a tiež čo sa práve chystá. A dlhé zimné večery si môžete spríjemniť peknou poviedkou či svedectvom od našich farníčok.

Na prahu najkrajších sviatkov v roku Vám chcem v mene celej redakcie zaželať, aby ste ich bez ohľadu na vonkajšie okolnosti prežili hlavne vo svojom srdci. A nový rok nech je naplnený láskou, porozumením a Božím požehnaním.

FARSKÉ ČRIEPKY MAJÚ ROK!

Keď som približne pred rokom sedela na fare v kancelárii u otca Zoltána, kde sme rozoberali možnosť založiť farský časopis, ani mi nenapadlo, že už o mesiac vyjde prvé číslo a už vôbec nie to, že po roku to budem práve ja, kto bude písať tento článok. Článok o tom, že náš časopis má za sebou prvý rok fungovania!

Farské čriepky vznikali z ničoho. V jeden večer sa stretla malá hŕstka nadšencov a dávali sme dokopy naše nápady, ako by mal časopis vyzerať, o čom by mal byť a čo v ňom určite nesmie chýbať, aby zaujal široké spektrum veriacich. Chceli sme vytvoriť časopis, v ktorom si každý nájde niečo pre seba. Časopis, ktorý bude informovať o tom, čím Slovenská farnosť v Prahe žije. Časopis pre vás a o vás.

Ako to už býva, ani naše začiatky neboli ľahké. Najdôležitejšie bolo dať dokopy tím ľudí, ktorí tak, ako dávajú svoje srdce do všetkých farských aktivít, ktorých sa zúčastňujú, dajú svoje srdce do každého článku, ktorý pre vás píšu. Som rada, že hoci nás nie je veľa, tento tím tvoria ľudia, na ktorých sa vždy viem spoľahnúť. Šéfredaktor je iba človek, ktorý ich nájde a drží pokope, ale tento časopis v skutočnosti vzniká iba vďaka nim. A vďaka Tomášovi. Grafická podoba Farských čriepok je práve jeho dielo, a keby sme ho nemali, asi by ste tento časopis nikdy nedržali v rukách.

Preto, keď je dnes nostalgická chvíľka povolená, chcem poďakovať Tomášovi, redaktorom a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k fungovaniu Farských čriepok, za skvelú prácu, ktorú odvádzajú, otcovi Zoltánovi za to, že túto iniciatívu podporil, a tiež chcem poďakovať Vám, milí farníci, že nás čítate, pretože bez Vás by naša práca nemala zmysel.

Prvý rok je úspešne za nami a do tých ďalších prajem Farským čriepkam stále viac čitateľov a tvorivých redaktorov.

Vaša Miriam

BUDETE MA HĽADAŤ A NÁJDETE MA; AK MA BUDETE HĽADAŤ CELÝM SVOJÍM SRDCOM...

DETSKÝ KATECHIZMUS A PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE

DANKA S.

Od školského roka 2018/2019 sa v našej farnosti začal vyučovať katechizmus pre deti trochu inak. Nápad vznikol úplne spontánne v lete, kedy do našej farskej záhrady pribehla skupina maďarských skautov, ktorá, ako sme sa dozvedeli, tam mávala v nedeľu svoje stretnutia. Vtedy sme dostali nápad, aké by to bolo super spojiť všetky slovenské deti a založiť si slovenský farský „skautský" klub.

Prvotným cieľom klubu malo byť spoločné poznávanie sa detí navzájom, výlety do prírody, spoločenské hry a hry v záhrade, ktorá v tom čase ešte nebola rozkopaná. Vytvorili sme plagát a otcovi Zoltánovi sme napísali obsah našej budúcej činnosti na schválenie. Otec Zoltán náš návrh podporil a prišiel s myšlienkou, aby sa jeho detský katechizmus, ktorý sa dovtedy vyučoval v stredu pred svätou omšou, mohol konať na úvod nášho nového detského klubu. Keďže so začiatkom školského roka nám vzali aj farskú záhradu, museli sme obsah klubu upraviť a z nášho skautského klubu sa napokon stal hravý detský katechizmus každú nedeľu poobede.

Do klubu sa zapísali nielen deti z našej farnosti, ale aj slovenské deti z iných českých farností vo veku 8 – 12 rokov. Každé nedeľné stretnutie trvalo 2 hodiny a pomocou hier a tvorivej činnosti sme si s deťmi zopakovali všetko, čo ich naučil otec Zoltán. Učili sme sa o Biblii a vyskúšali si ťažkú prácu stredovekých pisárov. Naučili sa písať starým písmom so starými nástrojmi, aké používali prví kresťania pri prepisovaní Biblií. Postavili sme si svoj malý detský Betlehem a vyrobili sme si ozdoby na stromček, ktorý stál na obdiv všetkých farníkov v našom kostole počas celých vianočných sviatkov. Urobili sme výstavu detských kresieb a zostrojili adventný veniec do farskej kuchynky. V pôstnom období si deti samy vyrobili vlastný film na tému Krížová cesta s použitím programov na animácie.

Na hodinách sa deti naučili všetky modlitby, ktoré počujú na svätej omši, samy sa vedia modliť ruženec a to nám aj krásne ukázali na svojom prvom svätom prijímaní. Vyrobili si knižku na svoju prvú svätú spoveď, ktorá pre ne bude nielen peknou spomienkou, ale aj pomôckou do budúcnosti. V máji nastal čas prvej spovede a päť detí – Barborka, Jošík, Julka, Miška a Viki – bolo prichystaných na svoje prvé prijímanie. Prvý rok detského katechizmu sme zakončili veľkou grilovačkou na fare a deti sa spolu vybláznili vo farskej záhrade až do večera.

Druhý rok detského katechizmu prilákal ešte viac detí a samotné hodiny ako experiment prebiehali počas nedeľnej svätej omše. Stretnutie síce trvalo iba hodinu, ale o zábavu nikdy nebola núdza, pretože sa zišli deti, ktoré sa už naozaj dobre poznali. Hodiny prebiehali až do marca, kedy nám naše vyučovanie prerušil núdzový stav. Tentokrát sa nemohli konať ani naplánované výlety a grilovačky a v máji nebolo deťom umožnené pristúpiť k prvému svätému prijímaniu. V júni sa stav začal lepšovať a pre všetky farské deti bol zorganizovaný Farský deň detí, na ktorý prišli všetci – od malých, ktorí ešte na katechizmus nechodia až

po veľkých z katechizmu. Bol to naozaj krásny deň a deti, aj keď upotené od behania, odchádzali domov veľmi šťastné, tak ako sa z farnosti má vždy odchádzať.

Koncom augusta, keď sa rodiny vrátili z prázdnin a začal nový školský rok, začala náhradná príprava troch detí, ktoré tento rok v máji mali prvýkrát pristúpiť k prvému svätému prijímaniu. Na úvod sa netradične zvolila oslava vo forme grilovačky, na ktorej sme urobili aj zápis nových detí do ďalšieho školského roka 2020/2021. Na záhradnej oslave sa stretli nielen deti z katechizmu, ale pridali sa aj rodičia, ktorí sami mali radosť z toho, že môžu takouto formou stretávať iných farníkov a hlavne rodičov, a záhradné posedenie sa im veľmi páčilo. Nasledujúce tri víkendy sa deti intenzívne pripravovali aj v soboty, aj v nedele a niektoré dokonca odriekli aj svoje športové zápasy, len aby naozaj mohli pristúpiť pripravení k prvej svätej spovedi. Napokon sa Oliver, Markétka a Max dočkali svojej slávnostnej chvíle v nedeľu 20.9.2020. Konečne mohli prvýkrát prijať Eucharistiu. Na záver svätej omše deti poďakovali otcovi Zoltánovi a svojim rodičom, ktorí im umožnili túto chvíľu zažiť.

ČO SME STIHLI, NEŽ ZAČALA DRUHÁ VLNA

MIRKA J.

Volejbal je v našej farnosti už dlhodobo veľmi populárna aktivita a isto nie som jediná, ktorej sa už cnie za tradičnými trojboj piatkami – omša, volejbal, pivo.

Niekedy netreba príliš uvažovať, len do toho ísť s nadšením. Veď čo sa môže stať, keď príde jedno nečakané pozvanie v ten správny čas? V našom prípade to bola výnimočne strávená sobota s dobre známymi priateľmi v nie tak známom prostredí. Dosť však bolo inotajov. Než začala zúriť druhá vlna covidu, zúčastnili sme sa volejbalového turnaja v Saleziánskej farnosti na pražských Kobylisiach.

Farnosť svätej Terezičky, ako ju s obľubou volajú jej farníci, nás privítala priateľsky. Turnaj začal modlitbou pod vedením otca Františka Blahu, „domáceho" farára. Atmosféra bola už od rána skvelá. Celkom sa nazbieralo 8 plnohodnotných tímov, nuž a mohlo sa začať hrať.

Naše začiatky boli trošku neisté a všetkým nám bolo jasné, že nič nedostaneme zadarmo. Trošku (dosť) nám chýbala súhra, ale nevzdávali sme sa. Po odohraní zápasov

základnej skupiny prišla vytúžená občerstvovačka. Hostitelia sa postarali o dobroty z grilu i chladené pivko a limonádu. Posilnení a oddýchnutí sme sa vrhli na ďalšie, tentokrát už vylučovacie, kolo. Klobáska a mäsko asi bolo to, čo nám chýbalo, a možno sme sa len konečne rozohrali a začali sme si hru viac užívať.

Po nie celkom slávnom úvode sme si tak nakoniec vybojovali štvrté miesto z ôsmich a napriek nášmu sklamaniu môžem úprimne povedať, že sme boli v konkurencii celkom obávaným súperom. A možno nám len chýbal kúsok šťastia a dve – tri hodinky spoločného tréningu. Aspoň vieme, že sa máme ešte stále kde posúvať a naše piatkové volejbaly majú zmysel. A ešte jedno múdro na záver. Deň môže byť krásny, aj keď nestojíme na stupni víťazov. Stačí, že máme okolo seba tých správnych ľudí.

VENI SANCTE

JANKA A MAREK

Aj napriek situácii, ktorej musíme v súčasnej dobe čeliť, sme mali možnosť aj tento rok zažiť radostný spoločný čas na Veni sancte, slávnostnej sv. omši, ktorou vstupujeme do nového školského roka a vyprosujeme si milosti do náročného študijného obdobia. Tento rok nás svojím slovom obohatil otec Rafael. Keďže aj on spolu s nami zasadol do školských lavíc, znova si osviežil, čím všetkým sa musí študent pretĺkať. Povzbudil nás, aby sme do všetkej námahy, ktorú venujeme štúdiu, pozývali nášho Pána. Aby sme ho vzývali vo chvíľach, keď sa nám nedarí, keď musíme bojovať s lenivosťou, keď sa musíme učiť veci, ktoré sú nám nie úplne po chuti, ale aj keď prežívame úspešné slnečné dni. Máme Boha prosiť o múdrosť, dobrú pamäť, ale aj pevnú vôľu, veď to všetko je predsa od Neho a sám Ježiš nás k tomu pozýva: „Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia.“ (Mt 7,11) Nemôžeme zabudnúť ani na našich orodovníkov, ktorí nám môžu aj v tejto oblasti vyprosovať u Pána veľa milostí. Jedným z nich je sv. Jozef Kupertínsky. Sám počas svojho štúdia zažil zázračnú Božiu pomoc a podporu a stal sa z neho patrón študentov a tých, čo skladajú skúšky.

Okrem duchovného načerpania sme mnohí po dlhej dobe práve na Veni sancte opäť mali možnosť zažiť radosť zo stretnutia

PRÍĎ,
DUCHU SVÄTÝ,
A OTVOR MI
SRDCE A
MYSEĽ.

svojich priateľov a stráviť s nimi spoločný čas. Vo farnosti sa ukázali aj nové tváre, ktoré začali svoj prvý rok na univerzite. Veríme, že už čoskoro sa budeme môcť takto stretávať častejšie a byť pre seba navzájom svetlom a darom.

VÝMENA OSVETLENIA V NAŠOM KOSTOLE

DIANA H.

Pri príležitosti kanonickej vizitácie slovenskej rímskokatolíckej farnosti pri kostole sv. Henricha otec Mons. Václav Malý navštívil náš kostol a so zaujatím počúval o jeho bohatej histórii. Otec Zoltán mu predstavil aj aktivity farnosti a informoval ho o rozličných kultúrnych a duchovných akciách, ktoré boli zobrazené na letákoch umiestnených na nástenkách pri vstupe do kostola. Otec biskup bol veľmi milo prekvapený pestrým životom farnosti. Upozornil však na nedostatočné svetelné podmienky v kostole. Preto došlo k rozhodnutiu nainštalovať moderné osvetlenie, aby viac vynikol krásny barokový interiér kostola a jednotlivých kaplniek. Cena výmeny osvetlenia je stanovená na približne 540 000Kč. V prípade záujmu môžu veriaci pomôcť buď finančným darom v hotovosti, alebo prevodom na farský účet 3269085389/0800. Starostlivosť o vybavenie a chod kostola je prejavom úprimnej viery ľudí, ktorým kostol prirástol k srdcu. Veríme, že aj s Vašou láskavou finančnou pomocou sa nám podarí, aby kostol sv. Henricha slúžil všetkým ľuďom dobrej vôle aj v budúcnosti. Pán Boh zaplať za Vaše finančné dary.

HĽA, PRICHÁDZA(M)

OTEC ZOLTÁN

Myslím, že tohtoročný advent sa bude od predošlých adventných období celkom líšiť. Samozrejme, a to treba uznať, bude iný iba pre niekoho, kto doteraz advent skutočne prežíval a nevnímal ho iba ako nervy drásajúci a väčšinou namáhavý zhon pred Vianocami. Z tohto uhla pohľadu by to dokonca tentokrát mohlo byť ľahšie, keďže nás pravdepodobne minie chodenie z obchodu do obchodu, zápasenie s nápadmi na darčeky, zapájanie sa do logistiky rodinných návštev, reptanie na davy ľudí, rozhovory o varenom víne na firemných večierkoch... A 24. decembra, keď sa zobudíme, nás nebude čakať myšlienka, koľko toho treba ešte urobiť, a túžba nezblázniť sa z toho.

Môže sa dokonca stať aj to, že v tomto roku to bude úplne iné a vďaka aktuálnej situácii vo svete sa naša adventná príprava možno zlepší. Aj keď mnohí čakajú na zotavenie alebo koniec karantény, zdá sa mi, že viacerí (konečne) pochopili, čo advent v skutočnosti znamená a aké je jeho tajomstvo. Aký skrytý význam má to naše „čakanie". Termín advent totiž nepochádza zo slova „čakanie", advent znamená „Príchod". Naschvál som to napísal s veľkým začiatočným písmenom, pretože nejde o hocijaký príchod. Ak k nám príde mimoriadne dôležitá osoba, niekto, kto je zvlášť drahý nášmu srdcu, je treba urobiť dve veci: nadchnúť sa a radovať sa. S radosťou dávať veci na svoje miesto (v našom živote) a s nadšením plánovať, aké to bude, keď sa objaví.

Niekto sa môže spýtať – tak málo? Nie je to až detsky naivné? Áno, je. Ale sú to práve deti, kto vidí skutočnosť čisto a jednoducho a advent tiež nie je nič iné ako zvedavý (detský) pohľad na prichádzajúce obdobie Vianoc. Netrpezlivosť, radosť, vzrušenie. Tak veľmi Ho túžim stretnúť. Čo najskôr. Už sa neviem dočkať. Môj domov aj moje srdce je pripravené. On prichádza a ja chcem ísť k Nemu.

SI TO TY, PANE?

MIRKA J.

Mohlo by to byť len ďalšie obyčajné ráno. Vstala som však s neznámym pocitom. Túžila som, aby bolo niečim výnimočné. Rozhodla som sa hľadať Boha cestou do práce. Len som jednoducho vstala a povedala si: „Pane, dnes ťa chcem stretnúť."

Opustila som prázdny byt a vydala sa známou ulicou k metru. V ruke som pokojne držala ruženec, no dnes som sa naň príliš nesústredila. Myšlienkami i očami som prebiehala tváre okoloidúcich.

„Pane, tak ktorá tvár je tá tvoja?"

Prestupná stanica – hlásenie som započula v poslednej chvíli, takmer sa mi pred nosom zatvorili dvere. Vystúpila som v sekunde. Vybehnem na zastávku plnú ľudí, čakám. V ruke skrytý ruženec, behám prstami po guľôčkach. Električky i ľudia prichádzajú a odchádzajú. Neďaleko periférne zazriem zanedbaného chlapca. Cítim, že sa približuje. Môže mať tak dvadsaťpäť. Na sebe ufúľané veci. Zničená tvár. Len oči prezrádzajú, že ešte nepatrí medzi starších.

Zanedbaný chlapec zastaví pri nastajlovanom mladíkovi v žltej mikine. Niečo nezrozumiteľne zamrmle. Chlapec

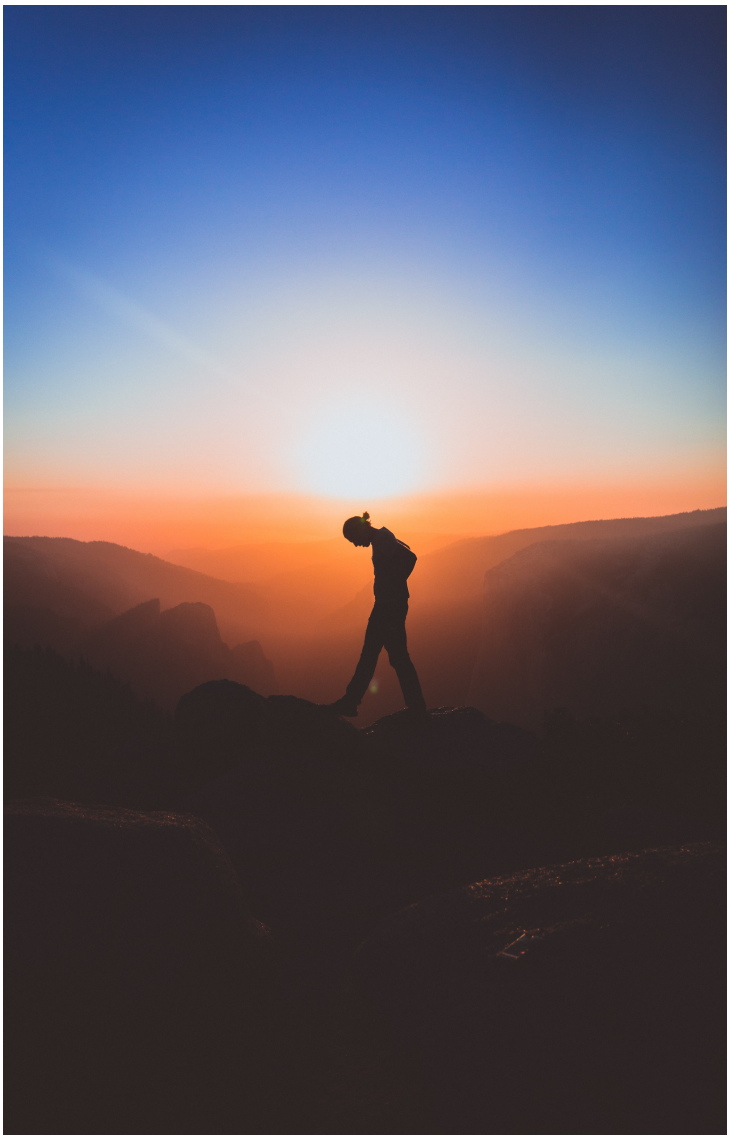

zamietavo potočí hlavou a znovu sa venuje svojmu mobilnému telefónu. Zvieram ruženec, no podvedome sa otáčam chrbtom. „Isto chce peniaze," pomyslím si. „Nech ide pracovať, ruky má zdravé," súdim a tíško dúfam, že ma prehliadne. Deje sa však presný opak. Zastaví v mojej tesnej blízkosti a prosí o pomoc: „Som hladný..." Neutrálne na neho pozriem a kývaním hlavy do strán naznačujem negatívnu odpoveď. V ruke pasívne žmolím drevený ruženec. Chlapec mi ešte raz pozrie do tváre, otočí sa, odchádza.

Som spokojná. Som spokojná?! Ach, preľaknem sa! Meraviem. „Pane, bol si to ty?" Otáčam sa, no márne hľadám v dave mladíka. Akoby sa vyparil. Skloním hlavu a nemôžem zastaviť vodopád výčitiek. Zlyhala som...

Zlyhala som. Odpusť, Pane. Sklamala som ťa.

Dvíham zrak hore. Stojí pri mne chlapec. Pozerá, no tentokrát nič nehovorí. Nemusí. Je rad na mne. „Prepáčte, ste hladný? Môžem vás ponúknuť?" ešte roztrasenými rukami vybe-

rám z batoha kúsky domácej bábovky. Mladík váhavo pozrie a ticho zašepká: „To je predsa vaše, nemôžem to pri…" Skáčem mu do reči: „Je dosť pre oboch. Len si vezmite!" Pokorne prijíma dar, poďakuje a odchádza. V nohách ešte stále cítim ťažobu, urobím neistý krok smerom k prichádzajúcej sedemnástke, ktorá sa veľkolepo vrúti k pristavnému ostrovčeku. S malou nádejou dúfam, že dnes nebudem musieť v električke stáť…

Očami prebehnem po sediacich bytostiach a zbadám ho. Voľné miesto pre mňa. S vďakou sa usadím a preberám zrniečka ruženca.

Zastávka. Cez dvere sa rúti zástup uponáhľaných ľudí. Posledný nastupuje šedivý staručký pán. Len veľmi pomaly stúpa po strmých schodoch. Môj zrak padne na jeho tvár – naše pohľady sa stretnú. Bez premýšľania vstávam a očami naznačím, aby sa usadil na moje miesto. „Ďakujem," posadí sa a venuje mi ešte jeden hlboký pohľad. V očiach mu žiari dobro, nedá sa nevidieť. Naplní ma skutočný pokoj, podvedome sa usmievam.

Ďalšia zastávka. Ľudia pribúdajú. Začína to byť „osobnejšie". Na schodoch sa objaví mamina s dvoma dievčatkami, staršia može mať sotva štyri roky. Žena podáva výkon hodný superhrdinky – snáď tradičný výkon matky dvoch malých bytostí. V jednej ruke nesie mladšie z dievčat, v druhej dve kolobežky. Staršia odhodlane zdoláva k jej malým nôžkam neprimerane vysoké schody. Šedivý pán s dobráckým pohľadom v sekunde a bez zaváhania vstáva, aby uvoľnil dievčatám svoje miesto. Rozbúcha sa mi srdce: „Pane, to si ty…?"

Dojatá sledujem, ako mama šikovne usadí dve malé slečny na jednu sedačku. Sestry si začnú hrkútať. Staršia niečo múdro vysvetľuje tej mladšej, tá ju zaujato počúva. Mamka dohliada, či je všetko v poriadku, a kde tu sa pridá do úprimnej detskej konverzácie. Po chvíli sa spoločne rozosmejú. Je tam s nimi. Majú jej plnú pozornosť. Ich spoločná veselosť pomaly napĺňa celú električku. „Pane, aj toto si ty…"

Mohlo to byť len ďalšie obyčajné ráno. V duchu odriekam Zdravas. Som nesmierne šťastná.

Vystupujem…

ČLOVEK V SRDCI ZVAŽUJE SVOJU CESTU, NO HOSPODIN JEHO KROKY USMERŇUJE.

KAM KRÁČAŠ?

5 MESIACOV V KLÁŠTORE VO ŠVAJČIARSKU

ALENA M.

Myslím si, že niektoré príbehy by sme si nemali nechávať pre seba. Preto som sa rozhodla podeliť sa s Vami o moju skúsenosť a verím, že by to mohlo niekomu pomôcť tak ako mne.

Už dlhší čas som mala Švajčiarsko na zozname krajín, kde by som raz chcela žiť. Život ma naučil, že priania sa mi síce plnia, ale inak než sú moje presné predstavy. Keď som „náhodou" zahliadla v kostole u sv. Salvátora v Prahe plagát s otázkou – „Chcete na vlastní kůži poznat život v klášteře ve Švýcarsku?", tak som ani nemusela čítať ďalej. Okamžite som vedela, že to je miesto, kam chcem a potrebujem ísť. Nevedela som kedy, ale raz určite. Všetky tie slová mnou zarezonovali príliš intenzívne, než aby som to ignorovala. Netrvalo to dlho. Po približne roku a pol som už bola na ceste v ústrety dobrodružstvu, aké dokáže priniesť snáď len život sám.

Paradoxne, nebola to túžba po rehoľnom povolaní, ktorá ma sem priviedla. V mojom živote sa udialo viacero vážnych zmien, už dlho som sa cítila v zmätku a „odpojená od samej seba". Tiež som tápala v hľadaní si novej formy vzťahu k Bohu a spôsobe, ako náš vzťah prehĺbiť. Cítila som sa v akomsi chaose a veľmi som potrebovala priestor a čas, aby som si ujasnila moje nasledovné kroky v živote. Preto mi to všetko nádherne do seba zapadlo a práve možnosť stráviť nejaký čas v kláštore, naviac trapistickom a vo francúzsky hovoriacom kantóne, mi prišla do cesty ako dar a splnenie nevyslovenej túžby. „Deň začíname spoločnou modlitbou o 4:20, ale nemusíš sa jej zúčastňovať." Táto veta mi krátko po príchode pri oboznamovaní sa s rytmom dňa prišla ako dobrý vtip vzhľadom k tomu, že môj dovtedajší život sa niesol

v duchu Carpe Diem nielen v rannom vstávaní, ale aj v celkovom režime dňa – ten som nemala absolútne žiadny (dôvodom bola práca s nepravidelnou pracovnou dobou a okrem toho som bola typická „nočná sova“). To bol, mimochodom, tiež jeden z dôvodov, prečo som sem chcela ísť. Priam urgentne som na tom potrebovala zapracovať a vniesť aspoň malú disciplínu do svojho života.

Počas pobytu som zdieľala so sestrami bežný režim dňa so všetkým, čo k tomu patrí. Činnosti počas dňa sú vyvážené s ohľadom na potreby a rast človeka. Priestor dostáva duchovno, rozvoj intelektu, práca aj odpočinok. Čo sa týka práce, šlo o rôznorodú nenáročnú manuálnu prácu, ktorá zároveň umožňuje ďalšie „hĺbanie“ či kontempláciu. Keď som časom zistila, že potrebujem v niektorej oblasti viac priestoru, tak mi sestry vyšli v ústrety a našli sme spoločnú cestu. Všetko, čo mi prichádzalo do cesty, som prijímala akosi prirodzene. Pre mňa samu je to prekvapujúce. Neprišlo mi náročné žiť dennú rutinu, nikam necestovať ani zachovávať mlčanlivosť. Práve naopak. Každý deň som mala pocit, že je nedeľa. Evokovali to vo mne pravdepodobne každodenné omše, spoločné obedy a celková akási slávnostná atmosféra, všadeprítomná radosť a pokoj v ovzduší.

Dni mi prinášali situácie a otvárali oblasti, ktoré by som si ja nikdy nenaplánovala. Naviac, človek nezískava iba to, čo si zaumienil a nejak vopred naplánoval. Vlastne to môže zostať po celý čas úplne

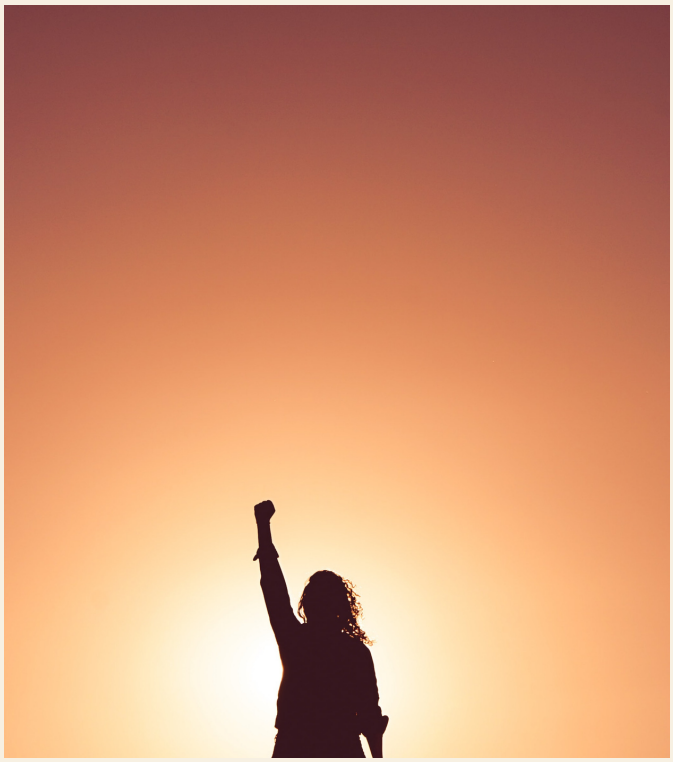

nepovšimnuté. Človek získava to, čo skutočne potrebuje.

Sestry v komunite sa mi stali matkami, skutočnými sestrami, učiteľkami i priateľkami. Prijali ma ako svoju a štedro sa so mnou delili o všetko. Vytvorili mi dokonalé zázemie so všetkým, čo som potrebovala. Sestry úprimne prežívali spolu so mnou radosť aj smútok. Nemuseli sme sa o tom ani zhovárať. Jednoducho viem, že všetko bolo zdieľané. Aj bez slov. Nie je jednoduché to vysvetliť a uvedomujem si, ako to môže znieť. Skúsenosti sú ale neprenosné. Preto ak niekde v sebe tiež cítite tú tajomnú rezonanciu, neváhajte a príďte. Ja som získala mnohonásobne viac, než som dala. Našla som svoj druhý domov.

V prípade záujmu o pobyt alebo akýchkoľvek otázok ma kontaktujte na mail: alena.martink@gmail.com

DETSKÁ OMAĽOVÁNKA

Danka S.

OZNAMY

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VO FARNOSTI

Utorok 16:00 (česká)
Streda 18:00 (slovenská)
Štvrtok 16:00 (česká)
Piatok 18:00 (slovenská)
Nedeľa 8:30 (česká); 9:30 (maďarská); 11:00 (slovenská)

MIMORIADNE BOHOSLUŽBY A SVIATKY

DECEMBER #

ADVENTNÉ OBDOBIE
1. adventná nedeľa 29.11.2020 – požehnávanie adventných vencov
2. adventná nedeľa 6.12.2020
3. adventná nedeľa 13.12.2020
4. adventná nedeľa 20.12.2020

8.12.2020 – Sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie (18:00 – slovenská)

RORÁTY
Pondelok 6:00 (maďarské)
Utorok 6:00 (slovenské)
Streda 6:00 (slovenské)
Štvrtok 6:00 (tridentské)
Piatok 6:00 (latinské)

VIANOČNÉ BOHOSLUŽBY
24.12.2020 – Polnočná bohoslužba (16:00 – slovensko-česká)
25.12.2020 – Slávnosť Narodenia Pána (11:00 – slovenská)
26.12.2020 – Sviatok sv. rodiny Ježiša, Márie a Jozefa (11:00 – slovenská)
31.12.2020 – Sv. Silvestra – Zakončenie občianskeho roka (18:00 – slovenská)

MOŽNOSŤ PREHLIADKY BETLEHEMA
24.12. 2020 15:30 – 16:00 | 25.12. 2020 10:00 – 12:00 | 26.12. 2020 10:00 – 12:00
27.12. 2020 10:00 – 12:00 | 31.12. 2020 17:30 – 18:00 | 01.01. 2021 10:00 – 12:00

JANUÁR #

1.1.2021 – Slávnosť Panny Márie Bohorodičky (18:00 – slovenská)
6.1.2021 – Slávnosť Zjavenia Pána (18:00 – slovenská)
10.1.2021 – Sviatok Krstu Krista Kráľa

FEBRUÁR #

2.2.2021 – Obetovanie Pána, požehnávanie sviečok
3.2.2021 – Sv. Blažeja, svätoblažejské požehnanie
17.2.2021 – Popolcová streda

Krížové cesty – každý piatok a nedeľu pred sv. omšou